

... az első könyv izgalmával...

Tímár Máté: Majoros Ádám krónikája

Most, amikor arra kérnek, hogy egy mondatban foglaljam össze első regényem, a majoros Ádám krónikája velejét, töprengés nélkül ezt felelem: Olyan közel akarom hozni a múltat, hogy megmérhessük véle a jelent, s az összehasonlítás serkentő hittel és teremtő reménységgel töltsön el a jövő iránt. Ezt mondom, mert ezt mondja élő és valaha élt ismerőseim alakjaiból életre kelt címadó hősem Majoros Ádám, ezt szerettem édesapám, amikor otthonjártamkor tegnapelőttjeiről emlékezik.

Szülőfalumban a viharsarki Endrődön, felnőttek száját leső gyerekkoromban azt hírték – persze csúfságból - hogy amikor Kolumbusz Kristóf partot ért az amerikai kontinensen, nyikorgó talicskás endrődiekkel találkozott, akik munka után érdeklődtek. Később, ahogy ismereteimmel szélesedett a határ, ezt hallottam a csongrádi, szentesi kubikosoktól is.

Róluk, a teleszájjal nevető, égzendítően káromkodó, elnyűhetetlen hitű alföldiekről, kedves földijeimről – no meg egy kicsit magamról is – szól a Majoros Ádám krónikája, s most, amikor az első könyv izgalmával megjelenését várom, kinek ajánlhatnám igazabb szívvel, mint éppen nekik és mindazoknak, akik a tegnap tanulságaival a míves múltban építik a kimondhatatlan sok szenvedéssel megszolgált békés jövőt.

Megjelent: Békés Megyei Népújság 1958. 11. 18. 6. o.